

[Wilhelm.]

da indregne konsekvensbesparelser af den manglende udbygning på samme måde for finansåret 1976-77, som man har gjort det for indeværende finansår? Hvis ikke vi kan få et svar på det spørgsmål, som simpelt hen drejer sig om, hvorvidt 1.900-2.000 mennesker skal fyres eller ikke skal fyres, så må jeg tage det som udtryk for, at man faktisk lægger op til at gøre besparelserne det andet år værre, end man i virkeligheden er påtvunget af de vedtagelser, der blev gennemført af et andet flertal her i marts. Så laver man en dobbeltbesparelse på de 45 mill. kr. Hvis man ikke er villig til igen at trække den fra det andet år, hvis det viser sig, at de institutioner, som man må forvente, ikke er kommet op at stå lige pludselig den 1. april 1976.

Det var ikke lystelige udsigter for det kuld af børnepædagoger, der bliver uddannet her i år, at de jo stadig væk har mulighed for at søge de stillinger, som er blevet naturligt ledige, og som har bragt institutionen ned under de nye normeringstal, altså de reducerede normeringstal, men det var da i hvert fald et svar.

Finansministeren siger, at der ikke er tale om underdanighed, men alene om udfyldelse af forpligtelser. Ja men finansministeren gav jo hr. Christophersen et udmærket, konstant svar, idet han sagde, at den forpligtelse, den vedtagelse med de 140 mill. kr. på rådighedstimerne, var aftalestridig. Hvad er det så for en forpligtelse, regeringen har til at komme og rage kastanjerne ud af ilden for disse spareriddere, som ikke kunne styre sig selv i marts? Hvad er det for en forpligtelse, regeringen har til at komme med alternative besparelser til et tilsvarende beløb? Vil finansministeren da ikke indrømme, at han havde den mulighed at prøve at effektuere besparelsen og så tage den voldgiftssag og tabe den — på martsflertallets vegne så at sige — tabe den voldgiftssag over for Danmarks Lærerforening i stedet for at komme med alternative besparelser?

Nu får vi at vide, at daginstitutionerne var ikke aftalestof. Jeg må tilstå, at jeg fattede ikke den raffinerede pointe i finansministerens svar. Jeg vil godt have det uddybet lidt, for jeg forstår oprigtig talt ikke rigtig at de ligger uden for overenskomstindgrebsloven, altså lovforslag nr. 122, § 2, 1.

stykke, 3. punktum, for at være helt præcis, når der udtrykkeligt i bemærkningerne til dette punktum står — det er side 7 i forslaget:

„Som eksempel på grupper omfattet af 3. punktum kan nævnes kommunale tjenestemænd og personale i børne- og ungdomsforsorgens daginstitutioner.“

Hvordan kan det så være, at de alligevel ikke er omfattet? Det er i hvert fald mig bekendt ikke en fortolkning af overenskomstindgrebet, som deles af CO II.

Finansministeren talte om, at man kunne jo vaske sine hænder. Jeg nåede det ikke på grund af de meget konkrete ting i første runde, men vil godt erklære mig stort set enig i — og derfor spare tinget for den tid, det ville tage at gentage dem — de vurderinger af den socialdemokratiske regering og hvilken interesse arbejderklassen her i landet kan have af at have den socialdemokratiske regering på taburetterne, som hr. Freddy Madsen anlagde, måske lige med undtagelse af det punkt, at vi havde været for naive i januar og i februar, da vi arbejdede for denne regering. Vi havde ikke de store forventninger; vi sagde dengang, at vi mente, der ikke var stor forskel på socialdemokratiets og den gamle regerings hensigter og helhedsplaner osv.

Men vi var måske nok lidt naive på et andet punkt, og det vil jeg da blankt erkende i dag; vi havde nok stillet lidt for store forventninger om, at presset udefra kunne have tvunget denne regering til at opføre sig anderledes, end den har gjort. Sådan som den har opført sig, må man stille det spørgsmål efterhånden meget klart i den danske arbejderbevægelse: hvilken interesse har man i at have socialdemokratiet til at sidde og administrere de mest reaktionære flertalsbeslutninger? Er det på længere sigt for den politiske bevidsthed, for chancen for at sejle op mod sparehysteriet, er det på længere sigt mere gavnligt eller mere skadeligt for arbejderklassen end at have de borgerlige til selv at administrere deres borgerlighed og deres reaktionære beslutninger? Det skal da ikke være nogen hemmelighed, at VS har draget den lære af disse måneders socialdemokratiske styre eller administration af det borgerlige styre, at hvis socialdemokratiet skulle komme i den situation, at det meget gerne vil have et påskud til at